

Bogen, altsaa ved Check eller Anvisning, at disse Bøger fremtidig skal bære en iøjnefaldende Angivelse af, at deres Paalydende ikke er Bevis for det Beløb, som virkelig indestaaer paa Bogen. Det foreskrives, at 5 pCt. af Sparernes Tilgodehavende til enhver Tid skal være anbragt i sikre og let sælgelige Værdipapirer, og at Sparekasserne ikke maa anbringe deres Penge i Aktier. Der er dernæst Regler for, hvorledes Bogføringen og Kassevirksomheden skal være, for Reservefondens Anvendelse, nærmere Forskrifter med Hensyn til Regnskabets Opgørelse og Revision og endelig Bestemmelse om, at naar Sparekassen har tabt udover et vist Beløb, kan Sparekasseinspektøren paabyde, at den standser sin Virksomhed. Tillige er Sparekasseinspektørens Tilsyn, hans Tilsynsret og Tilsynspligt nærmere præciseret og gjort fyldigere, end den er ifølge den gældende Lov. Paa alle disse Punkter er der ikke noget væsentligt nyt i dette Lovforslag.

Kun paa nogle enkelte Punkter er der Afvigelser fra det senest her i 1915 fremsatte Lovforslag. I det daværende Lovforslag bestemtes det, at der skulde ske en Fiksering af den Indlaansrente, det er tilladt Sparekasserne at yde, saaledes at denne Rente maanedvis skulde fastsættes i Forhold til den Rente, som faktisk kan opnaas ved at anbringe Pengene i saadanne Kreditforeningsobligationer, som noteres paa Børsen. Denne Bestemmelse, som til Dels hang sammen med de daværende Krigsforhold, har jeg anset det for rigtigt at udelade; jeg finder ikke, at det under almindelige Forhold vil være paa sin Plads at have en ved Lov fastsat Bestemmelse om, hvad der kan ydes i Indlaansrente.

Der fandtes fremdeles i det forrige Lovforslag en Regel om, at i Sparekasser, i hvilke der ikke findes Garanter — i de nuværende Sparekasser findes der for største Delen Garanter, enten de nu kaldes Garanter eller som i nogle Sparekasser Aktionærer, men der er en Del, og det tilmed nogle af de største, som ikke har Garanter eller nogen Garantikapital —, skulde der dannes et Repræsentantskab bestaaende af et vist Antal Medlemmer, der skulde optræde i Stedet for den Generalforsamling, som ellers udgøres af Garanterne. Denne Bestemmelse er udeladt her, idet det er tvivlsomt, om en saadan Ordning i og for sig er mere betryggende end den, som allerede nu findes, nemlig at der i saadanne Sparekasser i hvert Fald skal være et Tilsynsraad. Det foreslaas fastsat, at dette Tilsynsraad skal være paa mindst 7 Medlemmer, af hvilke Regeringen skal ud-

nævne det ene, saa at der derigennem kan udøves et vist Indseende med disse Sparekassers Dispositioner. Endvidere foreslaas det, at i de Sparekasser, som ikke har Garanter, skal Revisorerne vælges af en offentlig Myndighed, hvilket allerede nu er Tilfældet adskillige Steder, hvor enten kommunale Raad eller Amdtsraad vælger dem. Jeg skal endnu nævne, at Inspektørgagen, der ifølge den bestaaende Lov er den samme som en Kontorchefs i Ministerierne, foreslaas sat op til 10 000 Kr., og at Fuldmægtiges Gage ogsaa foreslaas noget forhøjet.

Jeg kommer derefter til *Forslag til Lov om Banker*. Om Banker findes der her til Lands som man ved, indtil nu ikke nogen særlig Lov, men selvfølgelig er Aktieselskabsloven, der vedtoges 1917, ogsaa gældende for Banker, for saa vidt som Banker alle er Aktieselskaber eller nogle, om man vil, muligvis Andelsselskaber. De falder alle, naar der da ikke findes en personlig ansvarlig for Virksomheden, ind under Aktieselskabsloven, hvorved der altsaa allerede nu er fastsat en Række Bestemmelser, som Bankerne skal fyldestgøre. Men udover dette gaar altsaa Lovforslaget ud paa at fastsætte en Række yderligere Bestemmelser selvfølgelig; ligesom for Sparekassernes Vedkommende, med det Formaal at tilvejebringe større Tryghed og i Betragtning af Bankernes indgørende Betydning for Samfundets økonomiske Liv, at give Statsmagten Ret til et vist Tilsyn med deres Virksomhed og Ledelse. Jeg skal ogsaa her, uden at gaa vidtløftigt ind paa Enkeltheder, nævne de mest fremtrædende Hovedtænder og de enkelte Punkter, hvor der er Afvigelser fra Lovforslaget af 1915.

Det foreskrives, at en Bank ikke kan sammensluttet med eller overtages af en anden Bank eller sammensluttet med en Sparekasse uden Regeringens Samtykke, og at Vedtægterne skal stadfæstes af Ministeren. Disse Bestemmelser er jævnsidesløbende med de tilsvarende i Sparekasseloven. Der fastsættes en vis Minimumskapital for nystiftede Banker. Den foreslaas sat til 200 000 Kr., i Lovforslaget af 1915 var den sat til 50 000 Kr. Det bestemmes endvidere, at enhver Banks Egenkapital, dens Aktiekapital i Forbindelse med Reservefond og lignende Fonds, skal staa i et vist Forhold, nemlig $\frac{1}{10}$, til Bankens samlede Gældsforpligtelser, saaledes at naar Bankens Engagementer gaar op til mere end det tidobbelte af Kapitalen, paa hviler det Banken inden en vis Tid at sørge for, at Aktiekapitalen bliver udvidet